

Kjøbing og Thisted Amt, ikke alene hvad Import angaar, men ogsaa for Udførelsen af Syllands Hovedexportartikler. Smør og levende Kreaturer, hvor den korteste og hurtigste Vei til Verdensmarkedet selvfølgelig har den største Betydning. Exempelvis skal nævnes, at fra denne Havn ville de anførte Udførselsartikler kunne være i Newcastle omtrent i samme Tid, som nu medgaar fra Thisted til Kjøbenhavn, og saaledes vil med en eventuel daglig Dampskibsforbindelse med Newcastle, paa samme Maade som Tilfældet er i Nordranrig for Londons Vedkommende, Smør, som den ene Dag er produceret i nævnte Del af Sylland, den næste Dag kunne konsumeres i Newcastle. Iøvrigt ville Fordelene for Sylland ved denne Havn være saa iøjnefaldende, at en nærmere Udvikling ikke behøves. Dog skal endnu tilføies, at denne Havn, der vil være isfri, utvivlsomt under Vinterforhold vil faa samme Betydning for Nord- og Mellemjylland, som Esbjerg nu har for Sydjylland og Derne. Som Nød- og Tilflugtshavn kan Stedet ikke være heldigere valgt, efter som alle Skibe, der passere Stagen, med Undtagelse af de for Norden eller Norge bestemte, i Reglen ogsaa skulle passere Ørhagen. Med Baalandsstorm og Strømfætning er det i mange Tilfælde umuligt at komme Hansholm forbi, hvilket er Marsagen til de mange Strandings-tilfælde, der hidtil have fundet Sted netop paa Strækningen fra Hansholm til ned forbi Vøbbjerg. Sluttelig skal jeg fremhæve, at saafremt den projekterede Havn i sin Tid viser sig holdbar, vil denne Havn blive et naturligt Udgangspunkt for en Kanal til Thisted, hvorved en direkte Vandvei fra Limfjorden til Vesterhavet vilde blive etableret, saafremt Forholdene i sin Tid maatte gjøre et saadant Anlæg ønskeligt."

Da der paa Finantslovsforslaget for det kommende Aar foreligger Forslag om Bevilling til Undersøgelser angaaende et eventuelt Havneanlæg paa Syllands Vestkyst, gjør Udvalget ingen Indstilling.

7. Fra 100 Beboere i Skanderborg Amts 3die Valgkreds om en vedvarende nordist Voldgiftstraktat. (Indbragt den 7de December 1887 af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds, Bøtker.)

Andragendet er saalydende:

"Voldgift mellem Staterne har vist sig som et af de formaalstjenligste Midler til at forebygge Krig. Siden forrige Hundreedaars Slutning har Voldgift mindst halvhundredede Gange afgjort mellemfolkkelige Stridigheder, og det paa en retfærdigere Maade, end om man ved at lade Krigens blodige Tærninger rulle havde brugt den dyriske, brutale Afgjørelse. Om end Voldgift nu bruges meget oftere end tidligere — især siden den bekendte Alabama-Sag endte saa lykkelig 1872 —, vil det dog sikkert være længe endnu, inden Tanken om en af alle eller de fleste Stater anerkendt Verdensdomstol virkelig gjøres, — en mellemfolkkelig Voldgiftsret, for hvilken Staterne vil indaaf sine Retstrætter, og for hvis Dom de vil bøje sig. Hvor fjærnt Maalet end er, baade kan og bør vi dog gjøre, hvad der staar i vor Magt for at nærme os det. Det gjælder at foretage saadanne mindre Skridt, som med Nødvendighed maa føre Udviklingen videre i fredelig Retning. Allerede den 18de Marts 1875 indbragtes i Folkethinget Forslag til Beslutning om, at Thinget vilde opfordre Regjeringen til „at virke hen til Oprettelsen af en europæisk Voldgiftsdomstol til Afgjørelse af mellemrigske Stridigheder". Forslaget blev støttet af en flække Andragender med i alt 11,744 Understrifter, som i Løbet af saa Maaneder indsendtes til Folkethinget, og der henvises til det samme Udvalg, der behandlede Forslaget. Udvalget afgav den 13de Mai sin Betænkning, og indstillede til Folkethingets Vedtagelse en Dagsorden, hvori Thinget udtalte „den Forventning, at Regjeringen, hvis der maatte vise sig Udfigt til at faa oprettet en Voldgiftsret for mellemrigske Tvistigheder, vilde slutte sig til Bestræbelserne herfor". Da Indstillingen var enstemmig — uden Spor af Uenighed mellem Partierne —, vilde den utvivlsomt være bleven vedtagen, dersom Rigsdagen ei var bleven sluttet, forinden Forslaget kunde komme til Behandling. Det nævnte Udvalg havde imidlertid bemærket i sin Betænkning, at „det vanskelig vil staa i en dansk Regjerings Magt at virke hen til Opnaaelsen af det nævnte Diemed". Dette kan være rigtigt, naar dermed menes — som det senere er blevet udtalt — „at stille sig i Spidsen for Bevægelsen ved at indbyde de øvrige europæiske Stater til